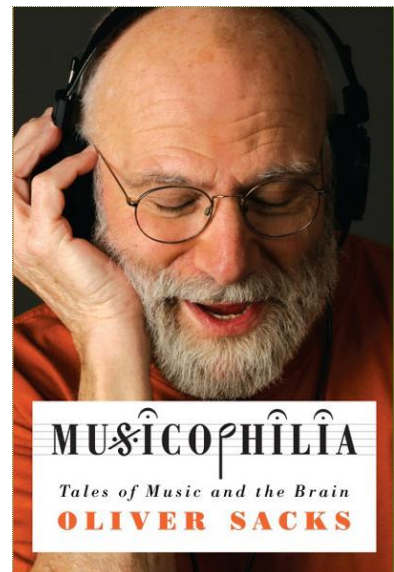

Boganmeldelse – Microanalysis in Music Therapy

Anmeldt af **Hilde Skrudland** Cand.mag. i musikterapi. Musikterapeut ved Børn og Unge Centret, Rehabilitering, afd. Randers, Region Midtjylland. Kontakt: hilde.skrudland@ps.rm.dk

Thomas Wosch and Tony Wigram (2007). Microanalysis in Music Therapy. Methods, Techniques and Applications for Clinicians, Researches, Educators and Students. Jessica Kingsley Publishers. Sider: 328. Pris: 22.99 £.

Bogen *Microanalysis in Music Therapy* er Tony Wigrams fjerde i en serie, hvor tidligere er udkommet *Improvisations, Songwriting og Receptive Methods*. Wigram, professor ved musikterapistudiet på Aalborg Universitet, samarbejder i denne udgivelse med Thomas Wosch, professor i musikterapi ved Universitetet i Wuerzburg og Schweinfurt, Tyskland.

Bogen er en præsentation af forskellige modeller og metoder til mikroanalyser i musikterapi, udviklet af forskere fra primært Europa og Australien, hvor Wosch og Wigram er medforfattere til nogle af bogens modeller.

Wosch og Wigram præsenterer en arbejdsdefinition af mikroanalyser:

Microanalysis is a detailed method investigating microprocesses. Microprocesses are processes and changes/progressions within one session of music therapy. The amount of time can be one minute (moment) or five minutes (therapy event) of one session, one clinical improvisation (episode), or one complete session. To analyze process over time, several microanalysis can

be undertaken to look at several events. (Wosch and Wigram, 2007 s.22.)

Det bliver her gjort klart, at det er en lille, en mikrodelt af et musikterapeutisk forløb, der danner baggrund for analyse. Målet med mikroanalyser i de forskellige modeller kan f.eks. være fokus på klienten i musikterapi, terapeuten, interaktionen mellem disse, musikken og stemme/sang. Modellerne repræsenterer forskellige klientgrupper, børn og voksne indenfor autisme spektrum, børn med funktionsnedsættelser, demente samt forskellige psykiatriske diagnoser. Der er også modeller der ikke tager udgangspunkt en bestemt klientgruppe.

Wosch og Wigram introducerer i første kapitel mikroanalyse i musikterapi og giver en teoretisk gennemgang, hvor de bl.a. giver en oversigt over de forskellige modellens teoretiske grundlag, hvilke datakilder der er brugt, analysedata og niveau af mikroanalyse. Bogen afsluttes med Wosch og Wigrams opsamling af de forskellige modeller, kategorisering i forhold til klientgrupper, kriterier for analysen, anvendelse i forhold til forskning og klinisk praksis og fokus for analysen. Det første og sidste kapitel kan med fordel læses først, som en introduktion til de enkelte modeller der præsenteres.

“Microanalysis” er inddelt i tre hovedområder:

Video mikroanalyse, med 7 kapitler
Musik mikroanalyser med 12 kapitler
Tekst mikroanalyser med 2 kapitler.

Alle kapitler er bygget op efter samme model, hvor forfatterne laver en kort introduktion, beskriver modellens teoretiske baggrund, metoden til mikroanalyser beskrives udførligt og for manges vedkommende trinvis opdelt, en case præsenteres, og kapitlet afsluttes med en opsamling.

Denne model gør det overskueligt at ori-

entere sig som læser, rytmen genkendes, og det bliver, efter at have læst et par kapitler, nemmere at sammenligne de forskellige modeller. Caseeksemplerne giver modellerne “kød og blod” og flytter dem ud fra forskningslokalet, til den kliniske praksis.

Jeg har dog svært at forstå indholdet af et enkelt af kapitlerne, Schumacher og Calvets: The “AQR-instrument”. I dette kapitel gennemgås forskellige skalaer: IQR, VQR og PEQR, uden en klar henvisning til baggrund for dem, og hvordan de skal anvendes. Dette kapitel burde have været strammet yderligere op, før det blev en del af den ellers så fornemt pædagogisk opbyggede bog.

Alle kapitler er forsynet med litteraturlister, som er relevante, men dog heldigvis ikke fylder mere end de skal. Jeg mistænker nogle gange litteraturlister for at være en præsentation af samtlige publikationer fra forfatteren, det er ikke tilfældet her.

Der henvises flere gange til et websted, hvor yderligere materiale kan hentes; litteratur, lydfiler, videoklip, eksempler, forskningsdata. Wosch og Wigram har glemt at oplyse hvor dette websted findes. Jeg brugte noget tid ved computeren, og endte med at finde det på *www.jkp.com*. Det burde stå i indholdsfortegnelsen, og i de enkelte litteraturlister.

Det er værd at lægge mærke til, at fire af forfatterne er ansatte på musikterapistudiet på Aalborg Universitet. Udover Tony Wigram, er Ulla Holck, Hanne Mette Ridder og Lars Ole Bonde repræsenteret med hver sit kapitel. Det markerer, igen, musikterapi miljøet i Aalborg internationalt, og understreger stedets høje produktivitet i forhold til publikationer som bøger, artikler og kapitler som i denne bog.

Hanne Mette Ridder påpeger at musikterapistuderende og klinikere ofte starter fra scratch, når de skal dokumentere deres arbejde. Hun mener, at det vil

styrke værdien af dette arbejde, at bygge videre på allerede afprøvede modeller, og at næste generation af studerende og klinikere vil udvikle disse "flinte-økse-lignende" modeller til præcise og brugbare instrumenter. Denne udvikling ses også i bogen, hvor der er flere modeller der bygger videre på Bruscias IAP.

Samtlige modeller i bogen er forskningsbaserede, alle forfattere er forskere indenfor musikterapi.

Jeg var derfor, i udgangspunktet, spændt på om jeg som klinisk arbejdende musikterapeut dels kunne forstå indholdet, dels kunne se den som relevant for andre end det musikterapeutiske forskningsmiljø. Wosch og Wigram henviser selv flere gange til, at brug af mikroanalyser er relevant for både forskning, musikterapistuderende

og klinisk praksis og understreger, at de har haft alle tre grupper som målgruppe. Det er i høj grad lykkedes dem. Enkelte af forfatterne har endog lavet en "light-model" til brug i klinisk praksis. Jeg kan nogle gange holde tidsfaktor op som forsvar mod at lave mikroanalyser af f.eks. video optaget i mit arbejde. Bogen "Mikroanalysis" giver mig redskaber til at afprøve modeller, eller dele af modeller. Dette kan give mig nye indfaldsvinkler, observationer og analyser af musikterapi, som ellers ikke vil få fokus. Det vil give mulighed for en bedre musikterapeutisk indsats, som kommer den vigtigste person til gode, klienten. Min første indsats bliver derved at argumentere for behov for tid til mikroanalyser. Ikke på et forskningsniveau, men som del af det kliniske arbejde.